

РЕШЕНИЕ

№ 441

гр. София, 21.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в
публично заседание на 12.11.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **7660** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано е по жалбата от А. Н. Д. от [населено място], против издадената от главния секретар на Дирекцията за национален строителен контрол Заповед № РД-16-216/25.06.2012 г., с която на държавния служител – главен инспектор в Регионален отдел „Национален строителен контрол” – М. е наложено дисциплинарно наказание „забележка”.

Жалбоподателят претендира отмяна на заповедта, като оспорва да е извършил вмененото му дисциплинарно нарушение. Не е заявена претенция за възстановяване на разноски за водене на делото. В съдебно заседание не се явява и не е представляван.

Ответникът, чрез упълномощен юрисконсулт оспорва жалбата, изразявайки становище за законосъобразност на заповедта. Допълнително е представил и писмена защита, в която е изложил възражения срещу жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД, след като обсъди доводите на страните и доказателства, съдържащи се в административната преписка, приема за установено следното.

Подателят на жалбата А. Н. Д. е изпълнявал по служебно правоотношение длъжността „главен инспектор” в Регионален отдел „Национален строителен контрол” (РО „НСК”) – М., при Регионална дирекция за национален строителен контрол „Северозападен район”. Тази длъжност е изпълнявал и през 2011 г., като административната структура, вместо регионален отдел е била с ранг на сектор. На 09.06.2011 г. Д., заедно със старши инспектор Б. Б. извършили проверка за

изпълнението на издадена от началника на РДНСК „Северозападен район” Заповед № ДК-02-СЗР-70/21.12.2010 г., с която било разпоредено премахване на незаконен строеж – „пристройка за баня”, намиращ се в поземлен имот в [населено място], Област М., на ул. Г. Т.” № 16. За констатациите от тази проверка е съставен протокол (л. 42 от делото), в който е записано, че „заповедта е влязла в законна сила и е изпълнена доброволно”.

Във връзка с разпоредени от началника на ДНСК проверки за фактическото изпълнение на издадени през 2011 г. заповеди за премахване на незаконни строежи в цялата страна, на 11.01.2012 г. (седем месеца и два дни след извършената от жалбоподателя Д. на 09.06.2011 г. проверка) служители на РДНСК „Северозападен район” извършили контролна проверка, относно премахването на незаконния строеж „пристройка за баня” в [населено място], Област М., като в констативния протокол (л. 39) записали, че „строежът съществува на място”. Резултатите от проверките на дейността на регионалните отдели на РДНСК „Северозападен район” са обобщени в доклад, адресиран до началника на ДНСК (л. 22), вх. № ВР-5168-08-036, от 10.05.2012 г. по описа на Дирекцията. В този доклад е изложен и случаят с незаконната пристройка за баня в [населено място]. Позовавайки се на доклада, началникът на ДНСК е издал на 30.05.2012 г. заповед (л. 33), с която образувал дисциплинарно производство срещу държавния служител А. Н. Д.. С решение от проведено на 22.06.2012 г. заседание дисциплинарният съвет предложил, на А. Д. да бъде наложено наказание „забележка”, след като не приел за основателни аргументите на държавния служител, касаещи незаконния строеж „пристройка за баня”. Главният секретар на ДНСК издал оспорената Заповед № РД-16-216/25.06.2012 г., като наложил дисциплинарно наказание „забележка”, във връзка с констатираното противоречие относно изпълнението на заповедта за премахване на пристройката за баня в [населено място], Област М. (т. 1 от заповедта), приемайки, че държавният служител не е изпълнил служебните си задължения, защото „невярно е констатирал състоянието на незаконния строеж”, подписвайки протокола от 09.06.2011 г. (л. 42), в който е удостоверено, че заповедта за премахване на постройката е изпълнена доброволно. Конкретизирано е в заповедта, че неизпълнението на служебните задължения е по смисъла на чл. 21, ал. 1 ЗДСл. и на длъжностната характеристика, и се изразява в това, че: невярното констатиране е причина да не бъдат осъществени дейностите на регионалния отдел по строителен контрол, свързани с устройство на територията и така е било възпрепятствано фактическото изпълнение на влязъл в сила акт – заповедта за премахване на постройката.

Освен мотиви в горния смисъл, наказващият орган е изложил и съображения за спазване на сроковете, определени в чл. 94, ал. 1, вр. ал. 3 ЗДСл., отчитайки ползван от служителя платен годишен отпуск – от 20.07.2011 г. до 02.08.2011 г. (10 дни) и от 17.10.2011 г. до 28.10.2011 г. (10 дни), за което е представил и доказателства (л.л. 52, 53).

Подадената от А. Н. Д. жалба против Заповед № РД-16-216/25.06.2012 г. е процесуално допустима, а по същество е основателна. Налице са основания, по смисъла на чл. 146, т. 2 и т. 4 АПК, за отмяната на административния акт.

Видно от съдържанието на заповедта, на жалбоподателя е вменено извършването на дисциплинарно нарушение „неизпълнение на служебните задължения” - чл. 89, ал. 2, т. 1 ЗДСл. Служебните задължения, които не са изпълнени от държавния служител, в

качеството му на инспектор в РО „НСК” - М., според дисциплинарнонаказващия орган (както вече се каза по – горе) се изразява в това, че е подписал констативен протокол на 09.06.2011 г., в който е документирал, че заповедта за премахване на незаконния строеж „пристройка за баня” е изпълнена доброволно, но контролиращите органи са установили, че строежът не бил премахнат до кота „терен”, тъй като са премахнати ограждащите стени, без колоните и пояса. В писмените си обяснения в хода на дисциплинарното производство жалбоподателят се е позовал на даденото определение в § 1 ДР на Наредба № 13 от 23.07.2001 г. за принудителното изпълнение на заповеди за премахване на незаконни строежи или части от тях от органите на Дирекцията за национален строителен контрол. Според дефиницията: „Премахване на незаконен строеж” представлява разрушаването му до кота терен и/или до състояние негоден за ползване при спазване нормите по противопожарна безопасност, хигиена и безопасност на труда”. Заявил е и поддържа, че след като е видял в какво състояние се намира пристройката е приел, според собственото си разбиране, че строежът е негоден за ползване по предназначение – за баня, и затова е записал, че заповедта за премахването му е изпълнена доброволно. Съдът споделя това становище, имайки предвид цитираното определение и началното предназначение на постройката. Несъмнено, без наличие на преграждащи стени същата не е годна за ползване като баня. Обстоятелството, че подписаната от жалбоподателя констатация за доброволно изпълнение за заповедта за премахване на пристройката за баня не съответства на констатацията, направена от контролиращите и отразена в протокола от 11.01.2012 г. не означава, че Д. е извършил дисциплинарното нарушение „неизпълнение на служебните задължения”. Неговата констатация, предвид фактическото състояние на постройката отразява субективната му преценка. Ответникът, в обжалваната заповед не е изложил мотиви, защо не приема защитната теза на служителя, респ., защо според него е правилна констатацията на контролиращите, че „строежът съществува на място” и дали тя съответства на понятието за строеж (§ 5, т. 38 ДР ЗУТ). Съображенията в този смисъл, изложени от юрисконсулта в писмената защита не може да заместят липсата на такива в заповедта.

От друга страна, неоснователно жалбоподателят счита, че не е тежало върху него задължението да осъществява контрол върху изпълнението на административни актове, защото основните му задължения (т. 1) са формулирани в длъжностната характеристика обобщаващо и всеобхватно.

Начинът, по който държавният служител дължи да изпълнява служебните си задължения е дефиниран в чл. 21, ал. 1 ЗДСл. така: „Държавният служител е длъжен да изпълнява задълженията си точно, добросъвестно и безпристрастно в съответствие със законите на страната и устройствения правилник на съответната администрация”. Конкретните му задължения се определят с длъжностната характеристика (ал. 2 на чл. 21). За да ангажира дисциплинарна отговорност на държавния служител за извършено нарушение „неизпълнение на служебни задължения”, наказващият административен орган следва да установи и докаже, че служителят не е изпълнявал задълженията си точно, добросъвестно и безпристрастно и/или изпълнението му не съответства на законите и на устройствения правилник. Доказването на всяко едно от тези деяния е свързано задължително с ясното и конкретно посочване на това, какво е било дължимото точно, добросъвестно и безпристрастно поведение, съответно, кои разпоредби е нарушил държавният служител, включително, кои задължения от длъжностната характеристика е пренебрегнал. В процесната заповед това не е

направено. Касае се за несъобразяване от страна на ответника с изискванията за форма на административния акт (чл. 97, ал. 1, т.4, т. 5 ЗДСл.).

Отделно от гореизложеното, Съдът държи да отбележи, че дисциплинарното наказание е наложено в рамките на определените с нормата на чл. 94, ал. 1 ЗДСл. срокове и възраженията на оспорващия за обратното са неоснователни. По отношение на ответника нарушението следва да се счита за открито в момента, в който началникът на ДНСК е бил сезиран с доклада (л. 22), обобщаващ резултатите от контролните проверки и това е датата 10.05.2012 г. Процесната заповед е издадена на 25.06.2012 г. Към датата на издаването ѝ не е бил изтекъл и едногодишният срок от извършване на нарушението, ако бъде прието, че такова е извършено на датата на съставяне на протокола от 09.06.2011 г. Това е така, защото се доказва и не бе оспорено, че жалбоподателят е ползвал общо двадесет дни платен годишен отпуск. В този случай, съгласно разпоредбата на ал. 3, чл. 94 ЗДСл. определените в ал. 1 срокове не текат.

В заключение, оспореният административен акт е издаден в резултат на неправилно прилагане на материалноправните норми на чл. 89, ал. 2, т. 1 и чл. 21, ал. 1 ЗДСл., понеже дефинираното деяние, извършено според наказващия орган от страна на жалбоподателя, не представлява неизпълнение на служебни задължения. Заповедта не съдържа мотиви относно обстоятелствата, изброени изчерпателно в чл. 97, ал. 1, т.4, т. 5 ЗДСл. и въведени като задължителни реквизити на акта, с който се налага дисциплинарно наказание. Наличието на тези пороци обуславя отмяна на процесната заповед, като неправилна и незаконосъобразна.

Водим от изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 1, ал. 2 АПК Административен съд София - град, 14^{-ти} състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата на А. Н. Д. издадената от главния секретар на Дирекцията за национален строителен контрол Заповед № РД-16-216/25.06.2012 г., с която на държавния служител – главен инспектор в Регионален отдел „Национален строителен контрол” – М. е наложено дисциплинарно наказание „забележка”.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14 - дневен срок от съобщаването на страните.

СЪДИЯ: